

حقایق چهل گانه قضیه فلسطین

بخش اول

دکتر محسن محمد صالح

ترجمه: محمد ابراهیم ساعدی

دانشجوی مقطع دکتری تفسیر و علوم قرآن - مانزی

مقدمه (به قلم دکتر محمد عماره): اسلام، امت اسلامی را در پنج نقطه مشترک جمع نموده است که این نقاط مشترک باعث اتحاد و یکپارچگی آنان می شود. این نقاط عبارتند از: عقیده، شریعت، تمدن، ملت و دارالاسلام.

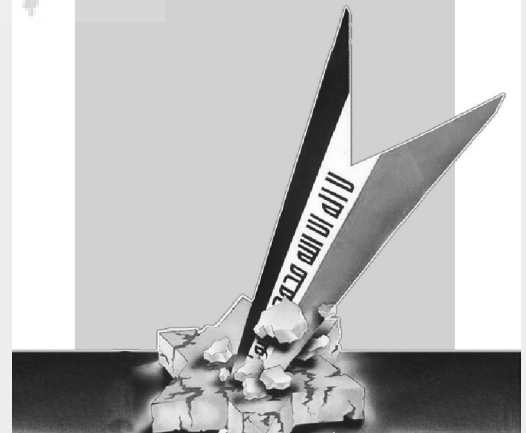
زمانی که وحدت امت چارچوب جامع ملیت ها، قومیت ها، نژادها و سرزمین های اسلامی بود، جامعه اسلامی به مثابه پیکر واحدی بود که چون عضوی از آن دردمند می شد، تمام پیکرش بی قرار و بی تاب می گشت و فریاد "والسلاما" در عالم اسلام جوابی می یافت. در سایه این جامعه اسلامی فتوحات و کشورگشایی های مسلمانان در طول هشتاد سال، بیشتر از فتوحات رومیان در طول هشت قرن بود (و تفاوت بسیاری است میان فتح آزاد سازی و فتح استعمار و بردگی) و مسلمانان سرسخت ترین جنگجویان و خطرناکترین تهدیدهای صلیبیان (که جنگی جهانی و غربی که دو قرن به درازا کشید (۶۹۰-۴۸۹ هـ ق / ۱۲۹۱-۱۰۹۶ م) علیه اسلام و مسلمین به راه انداختند) و مغول ها را (که مسلمانان شوکت آنها را در هم شکستند و اسلام آنان را هدایت ساخت و به نیروی ضربتی دفاعی برای سرزمین های مسلمانان تبدیل شدند) با شکست مواجه ساختند.

در کنار این فتوحات و پیروزی ها که ارمغان وحدت امت اسلامی بود، مسلمانان بیشتر از ده قرن، به عنوان "جهان اول" در روی زمین مطرح بودند؛ در حالی که اروپا در خواب عمیق دوران جهالت و تاریکی فرو رفته بود.

تهاجم استعماری نوین اروپا که با سقوط "غرناطه" (۸۹۷ هـ ق / ۱۴۹۲ م) آغاز گشت و با حمله "نابلیئون بناپارت" (۱۲۱۳ هـ ق / ۱۷۹۸ م)، قلب جهان اسلام ضربه خورد و کشورهای اسلامی یکی پس از دیگری بلعیده شد و منجر به سقوط خلافت جهانی اسلام (۱۲۴۲ هـ ق / ۱۹۴۴ م) و تعمیم آشوب و بلوای این تهاجم استعماری نوین گشت، غرب فرقه گرایی، قوم گرایی و میهن پرستی را جایگزین پیوند جامعه اسلامی کرد، بدین ترتیب هر ملت و کشوری به آزادی ملی خود مشغول گشت و قضایای ملت های دیگر امت اسلامی را به فراموشی سپرد.

برای ریشه دار ساختن این گروه گرایی و تداوم این میهن پرستی و عقیم ساختن هر تلاشی در راستای نهضت و حرکتی که حیات و تکامل را به اعضای پیکر امت اسلامی برمی گرداند، استعمار، رژیم صهیونیستی را چون سرطانی نژادپرست و متعصب، در سرزمین فلسطین بر پا نمود تا مانع وحدت اراضی امت شود و تمام پروژه های نهضت و وحدت اعراب و مسلمانان را تهدید نماید.

گرچه گرایش های قومی و میهنی، تحصیل کردگان غرب زده عرب و مسلمانان را تحت تأثیر خود قرار داد و دولت ها به استخدام آنان در دستگاه های اداری، سیاسی و فرهنگی خود پرداختند، ولی ملت همواره بر ولاء، تعهد و هواداری فطری خود نسبت به اتحادیه جامعه اسلامی وفادار ماند و "مرکزیت" مسئله فلسطین که وحدت رویکردهای مختلف ملی - فلسطینی، قومی - عربی و عقیدتی - اسلامی در آن به ظهور رسید، به مثابه پیوند جامع اسلامی برای امت در تمام نقاط جهان بود، چنانکه این مسئله مرکزی نیرویی بود که باعث

۱- "فلسطین" به بخش جنوب غربی سرزمین شام اطلاق می شود، که در ساحل دریای مدیترانه شرقی و غرب قاره آسیا قرار دارد و نقطه اتصال قاره های آسیا و آفریقا است و همچنین از دریا به قاره اروپا راه دارد. از شمال با لبنان، از شمال شرقی با سوریه، از شرق با اردن و از جنوب با مصر هم مرز است. مساحت فلسطین بر اساس مرزهای شناخته شده اش در حال حاضر ۲۷ هزار کیلومتر مربع است و از لحاظ آب و هوایی دارای آب و هوای معتدل مدیترانه ای است.

۲- سرزمین فلسطین از کهن ترین مناطق تمدن و باستانی جهان می باشد و براساس اکتشافات و یافته های جدید باستان شناسان، سرزمینی است که در حدود ۱۱ هزار سال پیش (۹۰۰۰ سال ق.م) شاهد تحول زندگی انسان از کوچ نشینی به استقرار و زراعت بوده است و هنوز هم تمدن های متفاوت را در خود جای داده است.

۳- سرزمین فلسطین دارای جایگاه بزرگی در قلب هر مسلمان است. فلسطین به نص قرآن کریم سرزمین مقدس و مبارک نامیده شده است و مسجد الاقصی (اولین قبله مسلمانان، دومین مسجدی که برای خدا بر روی زمین بنا شده است و سومین مسجد در اسلام) در آنجا قرار دارد. فلسطین سرزمین اسرا است؛ پیامبر اکرم - صلی الله علیه وسلم - در شب معراج از مکه به آنجا برده شد. فلسطین سرزمین پیامبران است، پیامبران زیادی در این سرزمین متولد شدند و در آن زندگی کردند و در خاکش دفن گردیدند که نامشان در قرآن ذکر شده است.

فلسطین در بینش اسلامی سرزمین حشر و نشر و قلب و مرکز ثقل دارالاسلام است و کسی که برای کسب ثواب در آن اقامت کند مثل مجاهد راه خدا است؛ موطن گروهی است که تا روز قیامت منصور و پیروزند و بر حق استوارند.

۴- سرزمین فلسطین در نزد یهودیان و مسیحیان نیز سرزمین مقدسی است. یهودیان فلسطین را سرزمین موعود، محور تاریخ و آرامگاه پیامبرانشان می دانند و مراکز مقدسشان در قدس و الخلیل وجود دارد. مسیحیان نیز فلسطین را زادگاه و خاستگاه

انفجار احساسات اسلامی در قبال تهدیدات "صهیونیستی - استعماری" که مسجداقصی (که خداوند آن را با حرم مکه شریف پیوند داده است)، قدس شریف و کشور فلسطین را احاطه کرده است، می شد.

بعد اسلامی مسئله فلسطین و مرکزیت آن در میان مسائل امت، پیوند جامع اعضای پیکر امت را زنده کرد و چنانکه اسلام مسجداقصی را یکی از سه مسجدی قرار داده است که برای زیارتشان بار سفر بسته می شود، مسئله فلسطین هم محور مسائل اسلامی گشته که بار سفر ملت های مسلمان از تمام کشورها و قاره های جهان اسلام به سوی آن بسته می شود و به این ترتیب مواعی مثل ملی گرای و مهین پرستی که مانع پشتیبانی امت از این مسئله مرکزی می شد، از میان برداشته شد.

این مقاله در تبیین مسائل اساسی قضیه فلسطین در چهارچوب بینش متمایز سیاسی، فکری و تمدنی حاوی تمام جزئیات نبردی است که در خاک فلسطین جریان دارد و به مثابه "متنی" است که باید در حافظه هر عرب و هر مسلمان، بلکه هر انسان شریفی که به دنبال حقیقت و عدل و انصاف است، ثبت گردد. زیرا خطر صهیونیسم تمام جهان اسلام را مورد هدف قرار داده است، از «گینه» تا «فرغانه» و از حوضه رود ولگا تا جنوب خط استوا. به این جهت این مسئله رمز نبرد تمام مسلمانان و تمام دشمنان اسلام است و نبرد تاریخی پیرامون قدس و اقصی - چنانکه در جریان است - دروازه پیروزی اسلام بر سایر دشمنان و تمام تهدیدات بوده و هست.

چنانکه وقتی عمادالدین کاتب (۵۱۹ - ۵۹۷ هـ ق/ ۱۱۲۵ - ۱۲۰۱ م) سلطان صلاح الدین ایوبی را مورد خطاب قرار داد این "حقیقت استراتژیک" را درک کرد و گفت:

وهيحت للبيت المقدس لوعة
يطول بها منه اليك التشوق
هو البيت ان تفتحه، والله فاعل
فما بعده باب من الشام مغلق!

(آتش شوقی را برای بیت المقدس برافروختی/ تا باعث طولانی شدن اشتیاق و علاقهات به آن شود/ این بیت المقدس است که اگر آن را فتح کنی، و خداوند این کار را خواهد کرد/ دیگر پس از آن دری از شام بسته نخواهد ماند!)

مأموریت این مقاله تفهیم مرکزیت و استراتژیک بودن مسئله فلسطین از نظر ملی، عربی، اسلامی و همچنین انسانی است، از خداوند متعال مسئلهت داریم که این مطالب را برای تمام خوانندگان مفید قرار دهد و آن را در ترازوی حسنات کسانی قرار دهد که به بخش و انتشار حقایق آن می پردازند و بهترین پاداش را نصیب نویسنده کند، به راستی که او - سبحانه و تعالی - برترین مسئول و مهربانترین اجابت کننده است.

*****

✓ سرزمین
فلسطین
دارای جایگاه
بزرگی در قلب
هر مسلمان
است.
فلسطین به
نص قرآن
کریم سرزمین
مقدس و
مبارک نامیده
شده است و
مسجد
الاقصی در
آنجا قرار دارد.

اشغالگر صهیونیستی از سال ۱۹۴۸م خدشه ای به این هویت وارد نمی کند.

۸- ادعاهای حق تاریخی یهودیان در فلسطین در برابر حقوق مسلمانان فلسطینی عرب پوچ و توخالی است، زیرا مردم فلسطین و ساکنان اصلی این سرزمین قبل از حدود ۱۵۰۰ سال پیش که دولتی یهودی در این سرزمین شکل گرفت و در اثنای این دوره یهودی و همچنین بعد از قطع ارتباط یهودیان با فلسطین و تا به امروز در این سرزمین بوده اند و به آبادانی آن مشغول بوده اند.

آری یهودیان حدود چهار قرن - در طی سال های ۱۰۰۰ تا ۵۸۶ قبل از میلاد - بر قسمتهایی از فلسطین - نه تمام آنها - حکومت نمودند، سپس حکومتشان مثل سایر حکومت ها از جمله آشوریان، فارسیان، فراغنة مصر، یونانیان و رومیان نابود شد و از میان رفت، در حالی که ملت فلسطین همچنان راسخ و استوار در سرزمینش باقی ماندند. و همانا حکومت اسلامی (۶۳۶ تا ۱۹۱۷م) طولانی ترین دوران حکمرانی بر این سرزمین را داشته است البته به استثنای دوره صلیبی (۹۰ سال)، یعنی چیزی حدود ۱۲۰۰ سال. و حدود ۱۸۰۰ سال است (از ۱۳۵ میلادی تا قرن بیستم) که ارتباط یهودیان به صورت عملی با فلسطین قطع شده است و دارای هیچ موجودیت سیاسی، فرهنگی و یا رهبری در آن نیستند. فراتر از این، دستورات دینی آنها بازگشت به فلسطین را تحریم می کند و بر اساس پژوهش های برخی از یهودیان مثل نویسنده معروف آرتور کوستر، بیشتر از ۸۰٪ یهودیان امروزی هیچگونه پیوند تاریخی ای با سرزمین فلسطین ندارند و از نظر قومی نیز بنی اسرائیلی نیستند بلکه اغلب قریب به اتفاق یهودیان امروزی از یهودیان خزر (اشکنازی) که از قبایل قدیمی تاتاری - ترکی که در شمال قفقاز می زیسته اند و در قرن هشتم میلادی یهودی شدند، هستند. پس اگر یهودیان حق بازگشت به سرزمینی را داشته باشند، آن سرزمین جنوب روسیه فعلی است نه فلسطین.

گذشته از این، ادعای دلبستگی و علاقه یهود به فلسطین و ارتباطشان با آن نمی تواند در مقابل این واقعیت قرار بگیرد که اغلب بنی اسرائیل پیوستن به

دین شان می دانند، چون حضرت عیسی - علیه السلام - در آنجا متولد شد و دعوتش را در آنجا آغاز کرد و مراکز بزرگ دینی آنان در قدس، بیت اللحم و ناصره قرار دارد.

۵- مسلمانان ایمان دارند که آنان وارثان حقیقی داود و سلیمان و انبیای بنی اسرائیل و صالحان آنان که مدتی زیر پرچم توحید در فلسطین حکم راندند، می باشند؛ چون فقط مسلمانان بعد از آنها پرچم توحید را برافراشتند و راه انبیاء را در پیش گرفتند. مسلمانان معتقدند که یهودیان از راه حق منصرف شدند و به تحریف کتاب هایشان پرداختند و پیامبرانشان را کشتند و مورد خشم و غضب خدا قرار گرفتند.

۶- رفتار یهودیان^(۱) و مسیحیان^(۲) در زمان فرمانروایی شان بر فلسطین - به ویژه بیت المقدس - رفتاری «مانع» بود، بدین معنی که همزیستی با ادیان دیگر را رد می کردند، پیروانشان را سرکوب می نمودند و در صدد نابودیشان بودند. ولی رفتارهای مسلمانان رفتاری «جامع» بود، بدین معنا که بر مسالمت، تسامح، هم زیستی و ضمانت و حمایت حقوق دیگران استوار بود.

۷- کهن ترین ملت شناخته شده ای که در فلسطین سکنی گزیدند و آن را آباد کردند، «کنعانیان» بودند که حدود ۴۵۰۰ سال پیش از شبه جزیره عربستان به آنجا نقل مکان کردند. فلسطین در ابتدا به نام «سرزمین کنعان» شناخته می شد. ملت کنونی فلسطین از دودمان کنعانیان اند و کسانی که بعدها با آنها مخلوط شده اند از ملت های ساکن در جانب شرقی دریای مدیترانه "بلست" ها یا فلسطینیان و قبایل عربی. و علی رغم اینکه اقوام مختلفی بر فلسطین حکومت کردند، ولی اهالی اصلی فلسطین همواره در فلسطین بوده و بدون وقفه مشغول عمران و آبادی آن بودند تا اینکه با ورود اسلام اغلب قریب به اتفاق آنها به اختیار خود، اسلام آوردند و زبانشان عربی شد. بر این اساس هویت اسلامی سرزمین فلسطین دارای طولانی ترین دوره ممتد تاریخی است، از فتح اسلامی در سال ۱۵ هـ ق مصادف با ۶۳۶م تا حال، و اخراج اجباری بخشی از ساکنان فلسطین توسط رژیم

☑ مسلمانان
ایمان دارند
که آنان
وارثان حقیقی
داود و سلیمان
و انبیای
بنی اسرائیل و
صالحان آنان
که مدتی زیر
پرچم توحید
در فلسطین
حکم راندند،
می باشند؛
چون فقط
مسلمانان بعد
از آنها پرچم
توحید را
برافراشتند و
راه انبیاء را در
پیش گرفتند.

موسی - علیه السلام - را در رفتن به سرزمین مقدس رد کردند. همچنین اکثریت آنها بازگشت از بابل به سرزمین مقدس را که کورش امپراطور ایران به آنان پیشنهاد کرد، رد نمودند. و در طول تاریخ و امروز در بهترین وضعیت، تعدادشان در فلسطین از ۴۰٪ از یهودیان جهان تجاوز نکرده است.

۹- منشأ جنبش صهیونیستی که در پی ایجاد هسته و ملتی یهودی در فلسطین بود بر می گردد به ظهور تمایلات و گرایشهای صهیونیستی طرفدار گرد هم آمدن یهود در فلسطین در میان مسیحیان اروپا به ویژه پروتستانها از قرن شانزدهم میلادی؛ همچنین بر می گردد به ظهور ایدئولوژی های ناسیونالیستی و شکل گرفتن دولت های ملی در اروپا، به ویژه در قرن نوزدهم؛ و به ظهور "مشکل یهودیت" به ویژه در اروپای شرقی و ظلم و ستمی که از روس ها متوجه یهودیان شد؛ و به موفقیتی که یهودیان برای نفوذ در مراکز قدرت در اروپا و آمریکا دست یافتند، به اضافه به ناکامی جنبش موسوم به "هسکلا" که در صدد ادغام یهودیان در جوامعی بود که در آن زندگی می کردند.

۱۰- فکر ایجاد کشوری یهودی که استعمار غربی به ویژه بریتانیا از آن حمایت کردند تا نقش "کشور حائل" را بازی کند، بیانگر اوج خطر غربی - صهیونیستی در قلب جهان اسلام است. چرا که هدف آنان جدا ساختن دو بخش به هم متصل جهان اسلام در آسیا و آفریقا به دو بخش منفصل و جدا از هم است تا از این رهگذر مانع وحدت و یکپارچگی شوند و آن را تضعیف کرده و پاره پاره و عاجز و ناتوان نگه دارد تا نتواند قیام کند و دنباله روی غرب شود، مواد اولیه و خام را استخراج و تولید کند و در مقابل بهای ناچیزی در اختیار غرب قرار دهد و خود بازار مصرف تولیدات غربی باشد. هدف دیگر ممانعت از بروز نیروی قدرتمند اسلامی است که جایگزین دولت عثمانی شود.

۹- منشأ جنبش صهیونیستی که در پی ایجاد هسته و ملتی یهودی در فلسطین بود بر می گردد به ظهور تمایلات و گرایشهای صهیونیستی طرفدار گرد هم آمدن یهود در فلسطین در میان مسیحیان اروپا به ویژه پروتستانها از قرن شانزدهم میلادی؛ همچنین بر می گردد به ظهور ایدئولوژی های ناسیونالیستی و شکل گرفتن دولت های ملی در اروپا، به ویژه در قرن نوزدهم؛ و به ظهور "مشکل یهودیت" به ویژه در اروپای شرقی و ظلم و ستمی که از روس ها متوجه یهودیان شد؛ و به موفقیتی که یهودیان برای نفوذ در مراکز قدرت در اروپا و آمریکا دست یافتند، به اضافه به ناکامی جنبش موسوم به "هسکلا" که در صدد ادغام یهودیان در جوامعی بود که در آن زندگی می کردند.

۱۰- فکر ایجاد کشوری یهودی که استعمار غربی به ویژه بریتانیا از آن حمایت کردند تا نقش "کشور حائل" را بازی کند، بیانگر اوج خطر غربی - صهیونیستی در قلب جهان اسلام است. چرا که هدف آنان جدا ساختن دو بخش به هم متصل جهان اسلام در آسیا و آفریقا به دو بخش منفصل و جدا از هم است تا از این رهگذر مانع وحدت و یکپارچگی شوند و آن را تضعیف کرده و پاره پاره و عاجز و ناتوان نگه دارد تا نتواند قیام کند و دنباله روی غرب شود، مواد اولیه و خام را استخراج و تولید کند و در مقابل بهای ناچیزی در اختیار غرب قرار دهد و خود بازار مصرف تولیدات غربی باشد. هدف دیگر ممانعت از بروز نیروی قدرتمند اسلامی است که جایگزین دولت عثمانی شود.

به راستی که معادله بقای رژیم یهودی - صهیونیستی و استقرار و رشد و نموش به ضمانت ضعف، پراکندگی و عقب ماندگی کشورهای اسلامی پیرامونش بستگی دارد. همچنین معادله نهضت امت و وحدت و قدرتش به نابودی پروژه های یهودی -

✓ فکر ایجاد
کشوری
یهودی که
استعمار غربی
به ویژه
بریتانیا از آن
حمایت کردند
تا نقش
"کشور حائل"
را بازی کند،
بیانگر اوج
خطر غربی -
صهیونیستی
در قلب جهان
اسلام است.

۱۱- سازمان جهانی صهیونیستی در اوت سال ۱۸۹۷ به رهبری تئودور هرتزل، در شهر بال سوئیس تأسیس شد. این سازمان خود را با طرح های استعماری غرب همسو ساخت ولی تا پایان جنگ جهانی اول به هیچ چیز با ارزشی دست نیافت. جنبش صهیونیستی جنبشی نژادپرستانه است که بر اندیشه ها و پیشینه های دینی، فرهنگی و قومی یهودی استوار است و رمز موفقیتش را در پایمال کردن حقوق ساکنان عرب فلسطین و نشستن بر جای آنها می داند. در جوهر و اساس اندیشه صهیونیسم فرقی در میان گرایش های لائیکی، سوسیالیستی، مذهبی، فرهنگی و یا سیاسی نیست، چون همه در نهایت صهیونیست های سازشکاری هستند که در پی رسیدن به اهداف مذکوراند.

۱۲- بریتانیا در نوامبر ۱۹۱۷ طرح صهیونیستی برپایی دولت یهودی در فلسطین را پذیرفت و بیانیه بالفور را مبنی بر تأسیس کشور ملی یهودی در فلسطین، صادر کرد و در سپتامبر ۱۹۱۸ فلسطین را به طور کامل به اشغال خود در آورد و وعده های استقلال و آزادی که به اعراب - به رهبری شریف حسین - داده بود، را رد کرد و براساس قرارداد سایکس - پیکو (مه ۱۹۱۶) که قرار بود فلسطین منطقه بین المللی اعلام شود، مراکز قدرت مناطق شام و عراق را در میان خود و فرانسه تقسیم کرد، سپس بر اساس توافق نامه سان ریموند (آوریل ۱۹۲۰) فلسطین را از آن خود کرد و توانست برای تحقق وعده بالفور سند قیمومیت تحمیلی اش را بر فلسطین که در ژوئیه ۱۹۲۲م از سوی جامعه ملل تصویب شد به دست آورد.

۱۳- بریتانیا در طول اشغال فلسطین ۱۹۱۸-۱۹۴۸م درها را برای مهاجرت یهودیان باز کرد و به این ترتیب جمعیت یهودیان از ۵۵ هزار نفر در سال ۱۹۱۸ به ۶۴۶ هزار در سال ۱۹۴۸ رسید (یعنی از ۸٪ به ۳۱٪) چنانکه از مالکیت زمین توسط یهودیان حمایت کرد تا زمین های یهودیان از ۲٪ از خاک فلسطین به ۶۷٪ رسید که این زمین ها غالباً از طریق حکومت

این قطعنامه مخالف اصل و اساس حق ملت‌ها در آزادی و تعیین سرنوشت خویش است که سازمان ملل بر پایه آن بنا شده است، از این گذشته با ملت فلسطین که در این مورد ذی صلاح است هیچ گونه مشورت و رایزنی انجام نشد. علاوه بر ظلم سنگین در اعطای بخش اعظم و مرغوب فلسطین به اقلیت یهودی بیگانه مهاجر.

۱۶- در شبانگاه ۱۴/هـ/ ۱۹۴۸ صهیونیست‌ها (ساعاتی پس از اعلام پایان قیمومیت انگلیس) برپایی دولت "اسرائیل" را اعلام نموده و ارتش‌های عربی را که نمونه سوء فرماندهی، عدم هماهنگی، کم تجربگی و قرار داشتن برخی از آنها زیر نفوذ استعمار بود، شکست دادند و ۷۷٪ از خاک فلسطین (۲۰۷۷۰ کیلومتر مربع) را به اشغال خود در آوردند و ۸۰۰ هزار فلسطینی را از مجموع ۹۲۵ هزار نفر که در این منطقه - که صهیونیست‌ها رژیم غاصب خود را در آن برپا نمودند - زندگی می‌کردند به زور اخراج نمودند (کل جمعیت فلسطین در اواخر سال ۱۹۴۸ حاود یک میلیون و ۴۰۰ هزار نفر بود) و ۴۷۸ روستای فلسطینی را از مجموع ۵۸۵ روستای منطقه اشغالی ویران نمودند و ۳۴ مورد قتل عام و کشتار جمعی به راه انداختند. سرنوشت باقیمانده فلسطین هم چنین شد که اردن کرانه باختری (۵۸۷۶ کیلومتر مربع) را رسماً به خود ملحق کرد، چنانکه مصر اداره نوار غزه (۳۶۳ کیلومتر مربع) را به دست گرفت و سازمان ملل با عضویت رژیم صهیونیستی "اسرائیل" در سازمان ملل موافقت کرد، به شرطی که به اورگان فلسطینی اجازه بازگشت به سرزمینشان را بدهد، کاری که رژیم صهیونیستی هرگز انجام نداد.

۱۷- از سال ۱۹۴۸-۱۹۶۸م شعار "نبرد قومی" و "وحدت، راه آزادی" بر منطقه عربی حاکم بود. حکومت‌های عربی به رهبری جمال عبدالناصر زمام امور را به عهده گرفتند. در عین حال نقش رهبری ملی فلسطینی کم رنگ شد تا عرصه برای راه حل عربی باز شود؛ ولی حکومت‌های عربی از برنامه ریزی صحیح، جدیت و عزم و اراده واقعی برای جنگ محروم بودند و مقاومت فلسطینی به خاطر اسباب تاکتیکی و مرحله‌ای، نه بر اساس برنامه‌ای

بریتانیا یا ایادی غیر فلسطینی به آنها رسید و علی‌رغم تمام سختی‌ها، مرارت‌ها و رنج‌ها، ملت فلسطین توانست سی سال تمام ایستادگی کند و ۶۹٪ جمعیت و ۹۳/۳٪ اراضی فلسطین را در اختیار داشته باشد. یهودیان در پناه سرنیزه‌های نیروهای نظامی بریتانیایی توانستند مؤسسات اقتصادی، سیاسی، آموزش، نظامی و اجتماعی خود را در فلسطین بنا کنند و تا سال ۱۹۴۸ موفق به تأسیس ۲۹۲ شهرک یهودی نشین شده بودند نظامیان هاگانه ارگون و شیترن را که تعدادشان از هفتاد هزار جنگجو تجاوز می‌کرد، آموزش دادند و برای اعلام رسمی تشکیل دولت صهیونیستی در حال آماده‌باش بودند.

۱۴- علی‌رغم اینکه توطئه علیه فلسطین خیلی بیشتر از امکانات ملت فلسطین بود ولی فلسطینیان اشغال بریتانیا و طرح صهیونیستی را رد کرده و تقاضای استقلال نمودند و جریان‌ات ملی و اسلامی به رهبری حاج امین حسینی به بسیج توده‌ها، تحریکات سیاسی و انقلابات کوبنده پرداختند و انقلابات قدس ۱۹۲۰، یافا ۱۹۲۱، براق ۱۹۲۹ و اکتبر ۱۹۳۳ به راه افتاد و جنبش جهادی به رهبری شیخ عزالدین قسام و سازمان جهاد قدس به فرماندهی شیخ عبدالقادر حسینی مشغول مبارزه بودند. زیر فشار انقلاب بزرگ ۱۹۳۶-۱۹۳۹م بریتانیا مجبور شد که در کتاب سفید خود (ماه مه ۱۹۳۹) متعهد شود که در عرض ده سال کشور فلسطین را برپا نماید و قید و بندهای قاطعی برای فروش زمین به یهودیان وضع کرده و بعد از پنج سال هجرت یهودیان به فلسطین را متوقف سازد ولی در نوامبر ۱۹۴۵ (طی تصریحات بیفن) به تعهدات خود پشت پا زد و این بار تحت حمایت آمریکا جان تازه‌ای به کالبد طرح صهیونیستی اشغال فلسطین دمیده شد.

۱۵- در ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه شماره ۱۸۱ را مورد تقسیم فلسطین به دو کشور عربی و یهودی (حدود ۵۴٪ متعلق به یهود و ۴۵٪ متعلق به اعراب و ۱٪ شامل منطقه قدس که بین المللی شمرده می‌شود) صادر کرد. ولی شایان ذکر است که مصوبه‌های مجمع عمومی حتی از نظر آیین‌نامه‌های سازمان ملل لازم‌الاجرا نیست.

☑ علی‌رغم اینکه توطئه علیه فلسطین خیلی بیشتر از امکانات ملت فلسطین بود ولی فلسطینیان اشغال بریتانیا و طرح صهیونیستی را رد کرده و تقاضای استقلال نمودند

بودند مصادره کردند، از جمله زمین‌ها و املاک فلسطینیانی که آنان را آواره و بی‌خانمان ساخته بودند، به علاوه قسمت اعظم موقوفات اسلامی و زمین‌های بسیاری از اعرابی را که همچنان در آن مناطق باقی مانده بودند. صهیونیست‌ها بیش از ۶۰٪ از مساحت کرانه باختری رود اردن را مصادره نمود و در آن ۱۹۲ شهرک یهودی‌نشین بنا کردند. همچنین ۳۰٪ از مساحت نوار غزه را نیز مصادره کرده و ۱۴ شهرک صهیونیست‌نشین در آن ساختند و در عین حال که فلسطینیان را از بازگشت به خانه و کاشانه خود محروم ساخته بودند، دروازه‌های هجرت یهودیان به فلسطین را گشودند که منجر به مهاجرت ۲ میلیون و هشتصد هزار یهودی در خلال سال‌های ۱۹۴۹ - ۲۰۰۰ م به فلسطین گشت، تا آنجا که جمعیت یهودیان در سال ۲۰۰۲ به چیزی حدود ۵ میلیون و دویست هزار نفر رسید.

صهیونیست‌ها

چیزی حدود ۹۶٪ از زمین‌هایی را که در سال ۱۹۴۸ اشغال کرده بودند مصادره کردند، از جمله زمین‌ها و املاک فلسطینیانی که آنان را آواره و بی‌خانمان ساخته بودند.

پاورقی:

- ۱- به استثناء پیامبران و صلحای بنی اسرائیل.
- ۲- مسیحیان رومی و بیزانسی و صلیبی.

استراتژی یک و فراگیر، این وضعیت را پذیرفت و به جای آماده ساختن توده‌های مردم برای مبارزه به تحریک عواطف و احساسات آنان مشغول شد، در حالی که رژیم "نوپای" صهیونیستی روز به روز نیرومند و راسخ‌تر می‌شد.

۱۸- در سال ۱۹۶۴ سازمان آزادی بخش فلسطین (ساف) به ریاست احمد شقیری و حمایت مستقیم جمال عبدالناصر - که می‌هراسید زمام مسئله فلسطین از دستش خارج شود، چون عرصه فلسطینی مملو از فعالیت‌های سری و تشکیلات مختلف گشت، خصوصاً "فتح" که ریشه‌هایش به سال ۱۹۵۷ بر می‌گردد - تأسیس شد. هدف "ساف" آزادی سرزمین‌های اشغالی سال ۱۹۴۸ بود و اساسنامه‌اش روی نبرد مسلحانه به عنوان تنها راه آزادی تأکید داشت.

عموم فلسطینیان از تأسیس "ساف" به عنوان نماینده ملی و هویت فلسطین، بعد از غیبتی طولانی، استقبال کردند. در سال ۱۹۶۸ سازمان‌های فدایی فلسطینی، و در رأس آنها "فتح" به "ساف" پیوستند و از فوریه ۱۹۶۸، یاسر عرفات، رهبر فتح، فرماندهی "ساف" را به عهده گرفت و در سال ۱۹۷۴ حکومت‌های عربی "ساف" را به عنوان تنها نماینده ملت فلسطین به رسمیت شناختند و در همان سال به عنوان عضو ناظر سازمان ملل پذیرفته شد.

۱۹- جنگ ژوئن ۱۹۶۷ شکست تلخی برای حکومت‌های عربی بود، چرا که در طی چند روز رژیم صهیونیستی سایر قسمت‌های فلسطین را به اشغال خود در آورد. کرانه باختری رود اردن به همراه قدس شرقی و نوار غزه به دست اشغالگران افتاد و ۳۳۰ هزار فلسطینی آواره شدند. همچنین بلندی‌های جولان سوریه (با مساحت ۱۱۵۰ کیلومتر مربع) و صحرای سینای مصر (با مساحت ۶۱۱۹۸ کیلومتر مربع) تحت اشغال در آمد.

۲۰- رژیم صهیونیستی به شکل شگرفی به یهودی‌سازی سرزمین‌های فلسطینی ادامه داد و سعی در ریشه کن کردن هویت اسلامی و نشانه‌های تمدن فلسطینی نمود. صهیونیست‌ها چیزی حدود ۹۶٪ از زمین‌هایی را که در سال ۱۹۴۸ اشغال کرده